

AXIOS

Anul II

SUPLIMENT AL REVISTEI EPARHIALE

Nr. 6

CĂLĂUZĂ ORTODOXĂ

EDITAT DE ELEVII SEMINARULUI TEOLOGIC
"SFÂNTUL APOSTOL ANDREI" - GALAȚI

Tinerețe și sfîntenie

Acum, când soarele își trimită căldura sa, când toată natura s-a trezit din nou la viață și când totul pare să degaje armonie și frumusețe, sufletul uman tinde mai mult spre Dumnezeu, dorind unirea cu El. Bineînțeles că generația care este parcă mai contemporană cu această atmosferă de bucurii, de vitalitate este generația Tânără care este chemată permanent la sfîntenie.

Si chiar dacă trăim într-o perioadă în care toată lumea este înclinată să confirme că termenii de tinerețe și sfîntenie sunt antitetici, mai trebuie să demonstrăm prin învățătura Bisericii că aceia se înșală amarnic și, mai mult, fac aceste afirmații din lipsa lor de trăire în sfîntenie.

Nu, cei doi termeni nu sunt antitetici, ci unii tineri au început să respingă acest termen - sfânt - care, de fapt, în limbile ebraică și greacă înseamnă „pus de o parte”, „așezat într-o demnitate”, din lipsa unei concepții adevărate de viață. Dorind o viață mai mult autonomă decât teonomă, mulți tineri și-au creat ideile lor despre viață din tiparele

textelor psihologice și sociale și, din păcate, din indexul acestor texte lipsește cuvântul iubire care în extensia lui înseamnă, de fapt, zidire, creare, comuniune.

De asemenea, mulți nu acceptă acest termen din cauza faptului că el implică și responsabilitate, iar cei mai mulți tineri refuză ideea de a se angaja într-o luptă biruitoare sau de a da ceva din ei, fără ca succesul și răsplata să fie imediate. Tinerii nu trebuie să uite că responsabilitatea pe care o implică sfîntenia se desfășoară pe două linii și anume: implică atât o răspundere, o muncă, un efort, dar implică mai ales o chemare care, de fapt, este izvorul celor dintâi.

Tinerii nu trebuie să uite niciodată că ei au această chemare permanent din partea Bisericii, nu trebuie să uite că Însuși Mântuitorul Hristos a iubit tinerii, ridicându-i din moarte la viață și nu trebuie să uite, de asemenea, că tinerețea înseamnă izvor nesecat de potențial spiritual, numai că această comoară a Tânărului trebuie călăuzită prin Biserică și cernută prin sita învățăturilor Sfintilor Părinți.

Dacă Vladimir Lossky afirma despre sfîntenie „că este cea mai frapantă manifestare a transcendentului”, tinerii și chiar întreaga lume trebuie să-și dea seama că nu se pot împărtăși de această sfîntenie decât printr-o conlucrare tot atât de frapantă. Si cred că întreg tineretul trebuie să-și dea seama că Însuși cuvântul tinerețe are în el ceva din cuvântul taină, aceasta în-

semnând că tinerețea este chemată să respecte taina și astfel să ajungă la marea taină a sfînteniei, a legăturii permanente cu Dumnezeu.

Iar în final, cred că toți tinerii suntem datori să ne călăuzim viața după cuvinte pline de chemare ale Scripturii: „Fiți, dar, voi desăvârșiți precum Tatăl vostru cel ceresc desăvârșit este”. (Matei V, 48). Amin.

Ciprian Bâra, anul IV

Gânduri despre seminar...

Apăsit pragul absolvirii cursurilor seminariale a șaptea promoție a Seminarului Sfântul Apostol Andrei. Este promoția 2000! Cei absolvenți au dovedit, pe perioada cursurilor, o continuă dorință de perfecționare intelectuală și o preocupare constantă pentru viața duhovnicească. A fost o promoție de copii talentați. Unii au excelat la învățătură participând cu rezultate foarte bune, alii de-a rândul, la olimpiadele școlare județene sau naționale. Alții au vădit reale calități scriitoricești publicând în diferite foi școlare, alții s-au dovedit foarte muzicali fiind adesea premiați în diferite concursuri. Aceste succese ale lor au fost deopotrivă și ale profesorilor lor, ale școlilor, într-un cuvânt ale Bisericii.

Examenele de atestat și de bacalaureat le-au trecut cu rezultate frumoase. P.c. pr. prof. univ. dr. Nicolae Necula, șeful de comisie al examenelor de atestat, a apreciat din suflet calitatea bună intelectuală și duhovnicească a elevilor acestei promoții. Îi așteaptă însă alte examene, foarte importante, pentru care le dorim succes. După cinci ani de studii, în școală lor dragă, ei îmbuchetează gândurile în recunoștință pentru profesorii lor, îndeosebi pentru dirigintii (pr. prof. drd. Pompiliu Nacu și pr. prof. drd. Iulian Eni). Cu totul special, adreseză P.S. Episcop dr. Casian Crăciun mulțumiri pentru dragostea părintească și pentru binecuvântarea cu care i-a dăruit mereu, făgăduind o bună reprezentare a școlii orunde vor pleca, pretutindeni în lume.

Alăturăm câteva dintre gândurile lor de absolvenți.

Muscu Florian Ovidiu - anul V A

In primul rând am învățat ce înseamnă răbdarea, să-ți poți controla pornirile prin stăpânirea de sine. Am învățat cum să fiu tare în ispite, am învățat renunțarea de la rău în slujba binelui. Deci, pot spune că am căpătat ceva pe plan duhovnicesc și toate acestea cred că se datorează disciplinei riguroase aplicate aici.

Parcă mă încearcă momente de nostalgie după anii ce au trecut, aş vrea să mai trăiesc atmosfera unora dintre ele,

mă simt de parcă mă-ști desparti de familia mea, pentru că pot spune că aici s-a creat atmosfera unei familii cu tot ceea ce cuprinde aceasta; însă, sunt, încrezător în viitor și vreau să văd ce-mi poate oferi acesta.

Marian Ștefănescu - anul V A

Seminarist... Aparent, un cuvânt banal, ca oricare altul, fără prea multe implicații și care nu ne poartă prea departe. Pentru mulți poate nu înseamnă

mai nimic, deși mă îndoiesc. Pentru cei ce poartă acest nume, pentru noi cei care încă îl mai purtăm și nu mă hazardez deloc dacă voi spune că el va rămâne întipărit în inimile noastre și va fi un al doilea nume al nostru după cel primit la botez, este mai presus decât un cuvânt, reprezintă însăși viața noastră.

Seminarul, casa acestui cuvânt, în care mulți ar dori să locuască, deși nu recunosc aceasta, este dimensiunea spațio-temporală în care am intrat cu fiori de teamă, de emoție poate, am trăit o viață, călăuziți de către părinții noștri: Mântuitorul Hristos și mireasa Sa Biserica, cum ne spune apostolul neamurilor și vom pleca poate cu aceeași fiori, dar și cu părere de rău că s-a terminat această împreună trăire cu ceilalți frați, mai mari sau mai mici. Chiar dacă este un moment în care va trebui să ne luăm rămas bun de la ceilalți și să plecăm în călătorie dincolo de zidurile acestei cetăți, vom rămâne în continuare cei mai buni frați călăuziți fiind de către părinții noștri, ai căror ucenici demni va trebui să fim aici și dincolo...

Ionuț Dogaru - anul V A

Pentru mine, Seminarul Teologic „Sf. Andrei“ este cu totul și cu totul deosebit, în primul rând față de celelalte școli, pentru că a reprezentat o a doua familie.

Îmi aduc aminte cu drag și cu emoție primii pași pe care i-am făcut în această școală. Eram foarte emoționat, înfricoșat chiar, de ceea ce descoperisem. Școala părea atât de mare și clădirea aceasta veche îmi dădea fiori știind că o dată intrat acolo, viața mea se va schimba întru totul.

Acum, după cinci ani, nu pot să spun că mai simt același fior când revăd această clădire veche, dar cred că viața

Promoția 1995-2000

1. Antohe I. Cornel Aurelian
2. Apostu Gh. Denis Robert
3. Bejan Z. Vasile
4. Boldeanu Gh. Vasile
5. Botezatu M. Roman
6. Chirilă P. Traian
7. Codreanu V. Adrian Ionuț
8. Constantin Șt. Ștefan Andrei
9. Croitoru D. Ion
10. Cristea N. Lucian Narcis
11. Diaconu C. Valentin
12. Dogaru D. Ionuț
13. Dragomir V. Adrian Viorel
14. Gologan Gh. Ciprian
15. Ioniță T. Adrian
16. Istrate I. Cătălin
17. Manolescu B. Ionuț
18. Juvala V. Oleg
19. Mihalache V. Alexandru Adrian
20. Muscu O. Ovidiu Florin
21. Paragină V. Ionuț
22. Pătrașcu Gh. Bogdan
23. Păvălașcu M. Cezar
24. Podaru D. Daniel Mihai
25. Popoiu C. Dumitru Mitrut
26. Răileanu A. Ruslan
27. Rusu I. Marius Nelu
28. Sârbu E. Cătălin Octavian
29. Ștefănescu I. Marian Daniel
30. Toma S. Cosmin Constantin

mea s-a schimbat. Au fost și bune, și rele, dar mă bucur că am crescut în școală aceasta, pentru că m-am ales cu ceva deosebit, cu dragoste față de Dumnezeu.

Ionuț Manolescu - anul V A

Când m-am decis prima dată să vin la Seminarul Teologic, pentru mine această școală nu reprezenta decât o trecere, un mijloc de a pătrunde spre preoție. Dar, în curând aveam să descopăr că nu este aşa. Mai cu seamă astăzi, după cinci ani „inițiatică” petrecuți în această școală, Seminarul nu-l mai pot privi cu ochii aceia de copil care „vrea să se facă preot”. Pot spune că în seminar L-am întâlnit pe Dumnezeu altfel, am început să privesc oamenii și lumea, în general, cu alți ochi. Este inimaginabil cum pot transforma cinci ani petrecuți într-o școală de teologii un om sau un copil.

Desigur, au existat și micile neajunsuri inerente vîrstei, dar toate acestea au fost eclipsate de satisfacțiile spirituale. Poate că am rămas tot un copil și nu voi înceta niciodată să păstreze în inimă această minunată vîrstă, atât timp cât Mântuitorul nu va înceta să zică: „Lăsați copiii să vină la Mine”.

Vasile Boldeanu - anul V A

Ca orice om am avut căderi, dar și ridicări, esențialul este că de fiecare dată, prin fiecare cădere dar și ridicare, să învățăm ceva, să putem discerne binele de rău și să înțelegem că fiecare dintre noi trebuie și vom fi jertfă pe altarul

credinței și dragostei poporului român. Am intrat în această școală la o vîrstă fragedă, cu o minte fragedă care la această vîrstă înțelegeam destul de greu importanța și folosul acestei școli; uneori, întreaga ființă mi se răzvrătea împotriva programului și a unora din această școală. Dar trecerea timpului, spovedania au concretizat în mine ideea că nu poți fi în viață o dublă identitate, chiar dacă pe oameni îi poți înșela, în fața lui Dumnezeu.

zeu nu te poți ascunde. Mi-am dat seamă și mă gândesc cu multă frică la faptul că nu poți fi și un om de societate (cu tot ce cuprinde ea) bun, și un preot deosebit. Lui Dumnezeu i se cuvine ce este mai bun din noi și nu poți fi slugă la doi stăpâni. Importanța și valoarea seminarului nu le pot spune acum cu adevarat, acest lucru îl voi face după zeci și zeci de ani, cind îmi voi aminti cu lacrimi

Din Cuvânt...

I.

Se deșteptări zorii; ce zori!!! Dintru abis în noaptea înghetață-ntr-o clipă s-au deschis;

Cu o adâncă uluire și liniste sublimă Muri-ntunericul... și se făcu Lumină! Nici fiind, totuși era ceva;

Întreaga omenire trăia în mintea Sa, și mări și râuri și nori dormind alene și plânsul doinei noastre și mierla din poiene.

Se cuceră Prea-Bunul să spună un Cuvânt

Ce până azi răsună spre seară-n dangăt sfânt,

În fumul de tămâie, sub Chipul din cupolă

Cărula stele-n noapte îl țes aureolă.

Când S-a rostit Cuvântul spre marel-ntuneric

Se deșteptă-n delir un mic atom feeric

Cu el sute și mii de alți s-au prins în joc

și-ntr-una Vorba Sfântă îi rânduia-n vreun loc.

Dar într-o zi, și sasea, sub luna diafană Luă în Mâna-l făcătoare pământ fără prihană

Și plămădi Drăguțul din lut, aşa, ca-n basme,

Pe om, ce-avea în vremi a născoci fantasme...

Și așeză Eternitatea în Pacea Sfântă-a Ei

Minunea-n ochii noștri, plină de-adânc temei

Și prinse omu-a merge și a simți-n călcâi Pământul ce nu doare... Mirarea cea dintâi...

Și Se-odihni Bătrânul pe pat din crini feciori

Vegheat de Universul pe-atunci lipsit de nori

În timp ce lângă Eva, în casta-i goliciune, Stătea Adam-Stăpânul, cântând o rugăciune.

**Răzvan-Marian Andrei
Clasa a XI-a**

în ochi de colegii, de prietenii, de profesori mei, când voi rememora cu placere chiar și clipele urâte din școală. Să ne ajute Dumnezeu să fim preoți buni și adevărați!

Ionuț Codreanu - anul V B

Clipele cele mai frumoase în cadrul a cinci ani de seminar au fost momentele de rugăciune petrecute în Biserica mamă a Sfântului Apostol Andrei, în care glasurile elevilor s-au unit înaltând cântări și imn Dumnezeului celui viu.

Părăsind cu durere (sincer) seminarul, n-o să pot uita momentele de seară petrecute cu elevii anilor mai mici, în care cuvintele duhovnicești formau sfaturile fragede ale bobocilor.

Personal, am avut mari satisfacții mai ales în domeniul muzicii - pasiunea mea - participând alături de grupul coral pe care l-am condus la evenimente unice în viața noastră.

Balada Vieții

*Nu mai aud ploaia dimineții
Căzându-mi pe obrajii fetii;
nu mai simt lumina
arătându-mi divina
cale a vieții...*

*Soarele -
s-a strâns de atâta plâns,
Cerul -
pământ a căzut de atâta lut,
Pământul
piere de-atâta durere...*

*Aud, însă, mereu
codrii fremătând,
apele plângând,
munții mari căzând,
vântul greu bătând
în sufletul meu.*

*Mi-e dor de Tine, Doamne!
Aș vrea să gust din nou
din Roada dulce-a toamnei
ce-i varsă Trupul Tău!*

*Vreau
Soarele să vină să-aducă lumină,
Să Te Simt
în fiecare respirație, sau vibrație
Alături -
mereu în sufletul meu.*

**Mitră Popoiu
Anul V**

Din agenda Seminarului

Luni, 20.03.2000, ora 17⁰⁰. Conferință la Facultatea de Chimie, cu pr. prof. Ilie Moldovanu, pe tema „Ortodoxia ca factor de rezistență în istoria poporului român”.

Martă, 11.04.2000, ora 18⁰⁰. Conferință la Facultatea de Mecanică, cu pr. lector dr. Ionel Ene, pe tema „Semnificația timpului în creștinism”.

Joi, 13.04.2000. Seminarul Teologic a avut un oaspete de seamă în persoana dnei acad. Zoe Dumitrescu Bușulenga, care a dat sfaturi de suflet viitorilor slujitori ai altarului.

Luni, 17.04.2000. Corul Seminarului Teologic Sf. Ap. Andrei a fost prezent la Casa de Cultură a Sindicatelor, unde a susținut un inedit și foarte reușit concert cu ocazia sfintelor sărbători de Paști, sub bagheta dlui prof. Eugen-Dan Drăgoi.

Elevii seminarului sunt în continuu stare de rugăciune. Pe lângă practica de la capela seminarului, nu lipsesc nici în vacanțe practicile de la Catedrala episcopală și la capelele din oraș: penitenciar, garnizoană, Spitalul „Sf. Apostol Andrei”, Spitalul „Elisabeta Doamna” făcând misiune nu numai prin cântare, dar și prin prestația lor exemplară ca ajutoare ale capelanilor.

Corala „Camerata Juventus” nu și-a început activitatea. Roadele muncii celor doi dirijori, distinsii și dăruiiți prof. Ioan Roșca și Olga Nadoleanu, au fost admirabile atunci când la concertul de Buna Vestire din Fundul Moldovei au primit „Diploma de Onoare”. Ca o mică recompensă, pe data de 3 și 4 mai s-a desfășurat o excursie în Nordul Moldovei, la mănăstiri.

Sâmbătă, 6 mai, un grup de elevi din anul III i-au însoțit pe p. cuv. Daniil Oltean - exarhul mănăstirilor și pe p.c. arhid. Lucian Petroaia la Mănăstirea Adam, unde au avut loc Sf. Liturghie și parastasul de pomenire a părintelui Teocist Dobrin.

Între 17-19 mai a.c., elevii claselor a XIII-a și-au susținut examenul de testare a cunoștințelor teologice. Șeful comisiei a fost p.c. pr. prof. univ. dr. Niculae Necula, decanul Facultății de Teologie din București. Notele obținute au fost cuprinse între 8,12 și 9,87. Felicităm pe colegii noștri, le urăm folos duhovnicesc din excursia de la sfârșitul lunii mai în Oltenia și succese la celelalte foarte importante examene.

Joi, 15 iunie, seminariștii au susținut la Casa de Cultură a Sindicatelor concertul tradițional de sfârșit de an, după care a urmat ceremonia de premiere. La eveniment a participat și P.S. Casian Crăciun care a oferit un cuvânt de învățătură.

Cristian Nițu - anul III A

Horoscopul - iluzie sau adevăr?

Referindu-se la horoscop, la cititul vieții în stele, Sfântul Ioan Damaschin spune în „Dogmatica” sa, cartea a doua, cap. VII: „Elinii spun că prin răsăritul, apusul și prin conjuncția stelelor, a soarelui și a lunii, se conduc destinele noastre. Cu aceasta se ocupă astrologia. Dar noi susținem că ele sunt semne de ploaie, de secetă, de frig, de căldură, de umezeală, de uscăciune, de vânturi și de alte asemenea, dar nici într-un caz semne ale faptelelor noastre, căci noi am fost făcuți liberi de Creator și suntem stăpâni faptelelor noastre. Dacă facem toate din cauza mișcării stelelor, facem cu necesitatea ceea ce facem: iar ceea ce se face cu necesitate nu este nici virtute, nici viciu. Iar dacă nu am dobândit nici virtute, nici viciu, atunci nu suntem vrednici nici de laude, nici de pedepse. Dumnezeu ar fi nedrept dacă dă unora bunătăți, iar alțora necazuri. (.....). Noi spunem că stelele nu sunt cauza celor care se întâmplă, nici a producerii celor ce se fac, nici a distrugerii celor care pier, ci mai degrabă semne ale ploilor și ale schimbării aerului”.

Cum însă, la unele persoane ce cred în horoscop (previziunile astrale) li se împlinesc?

Răspunsul este foarte simplu: diavolul, fiind foarte viclean, adesea înșală prin ghicit, vise, prejudecăți și superstiții. Sfântul Apostol Pavel spune în acest sens: „Nu este de mirare, deoarece însuși satana se preface în înger al luminii” (II Cor. 11,14). Iar mitropolitul Hristodoulos Paraskevaidis

întărește acest cuvânt spunând: „Diu volul înșală prin ghicit, care în zilele noastre se infățișează sub diferite chipuri. Toate acestea vin să satisfacă o curiozitate sau o nevoie a omului de a cunoaște cele viitoare. Dumnezeu, cu multă înțelepciune a ascuns omului viitorul său. A făcut aceasta pentru a-l feri de o înfricoșătoare sursă de neliniște și nefericire. În plus, i-a hărăzit speranța și l-a încredințat de iubitoarea Sa purtare de grija, cerându-i să se lase în grija sa cu încrederea copilului fată de părintele său. Dar diavolul, vrând să slăbească și să împuțineze această încredere, speculează cu vicleșug capacitatea sa, ca duh ce este, precum îngerii, de a cunoaște anumite lucruri la care omul nu are acces, mai ales cele referitoare la viitor (...). Așadar, diavolii, fără să fie a toate cunoșători, căci atotștiința este o însușire numai a lui Dumnezeu, cunoște totuși unele împrejurări legate de cele ce se vor petrece (...) Hrana diavolului este minciuna. Si chiar atunci când spune adevărul, o face numai de nevoie, ca să încele și să robească”. (Războiul împotriva satanei).

Mântuitorul Iisus Hristos a venit spre mântuirea tuturor, nu numai a evreilor, ci și a păgânilor, a celor ce nu credeau în El, ci în diferiți zei și credințe. Iată că zodiacul (horoscopul) nu este, aşa cum se crede, un reper folosit în viața omului, ci este înșelăciunea diavolului, care caută să încele cît mai mulți oameni slabii în credință.

Adrian Portase - clasa a XII-a

Prima promoție a Seminarului „Sf. Andrei” - cinci ani de la absolvire

În iunie 1995 absolvoau cursurile Seminarului „Sf. Andrei” 30 de tineri, prima promoție de după reînființarea școlii în 1990. Au trecut 5 ani și tinerii de atunci au absolvit și cursurile universitare. Gândul serbării acestei cifre simbolice s-a ivit spontan și iată-i pe cei mai mulți dintre ei întâlnindu-se miercuri, 3 mai 2000, în școală de unde au pornit. Programul întâlnirii a constat în oficierea Sfintei Liturghii în capela seminarului.(Trebuie notat faptul că, în iunie 1995, ei au asistat la slujba de sfintire a locului, iar acum biserică este gata.) A urmat un curs festiv și o mică agapă. La eveniment au fost prezenți o parte dintre foștii profesori și pedagogi.

Dăm slavă lui Dumnezeu pentru toate, mulțumim profesorilor și școlii care ne-au format și îndreptăm un gând special de recunoștință către păstorul nostru, P.S. Episcop Casian Crăciun.

Participant

AXIOS

Responsabil de număr: Andrei Răzvan